

Identificació

Les coablanques

Per **Joan Miquel González**
Dibuixos de **Cati Artigues**

A les illes podem gaudir de la presència de dos bells passeriformes: la coablanca (*Oenanthe oenanthe*) i la coablanca rossa (*Oenanthe hispanica*). Els mascles d'ambdues espècies no presenten problemes d'identificació, però sí femelles i joves. Cal posar atenció als detalls.

O. oenanthe

« *Oenanthe hispanica*, coablanca rossa.

Espècie exclusivament migradora a les illes, no tan abundant com l'altra, i present, especialment, durant el pas primaveral. Els mascles a primavera són molt cridaners amb el cap, esquena i pit de color beix groguenc o fins i tot ataronjat, contrastant amb ales, coa, gargamella i auriculars de color negre. A la tardor el plomatge es torna molt discret i es fa similar i gairebé indistingible del de les femelles, predominant la coloració beix marronenca amb ales fosques. Les femelles, a primavera, són com els mascles, però amb la coloració més apagada: el beix es torna marronós i el negre blanquinós.

El mateix succeeix amb els joves, amb plomatge dominat pel beix i negre pàl·lid a les ales, encara que els mascles tenen el coll i auriculars també negre pàl·lid. No presenten cella blanca al cap o és molt poc visible. El disseny de la coa és diferent: la franja terminal perd definició i s'escampa per les rectrius externes.

O. hispanica

« *Oenanthe oenanthe*, coablanca.

Extraordinària espècie migradora, molt comuna durant els passos de primavera i tardor a llocs oberts, especialment a prop de la costa i també a les muntanyes. A Balears presenta dues petites poblacions reproductores ben diferenciades: una a les parts més altes de la serra de Tramuntana mallorquina i l'altra a l'illa de Eivissa, un tant anòmla i de la qual es disposa d'escassa informació. Els mascles, a primavera, tenen cap i esquena d'un color gris cendra i ales i auriculars ben negres amb una conspícua cella blanca. Pit i gargamella són de color beix i blanc la resta de les parts inferiors, ventre i flancs. A la tardor el gris i el negre de les ales es tornen marronosos. A les femelles el gris és més fosc, no tenen màscara negra, la cella blanca és poc visible i les ales són de color negre pàl·lid. Els joves són d'un color general beix, exceptuant les parts inferiors que són blanques o blanquinoses, i sempre presenten una cella blanca al cap. El disseny de la coa (rectrius) és un tret diagnòstic entre les dues espècies: la coablanca presenta un dibuix en forma de T invertida de color negre sobre fons blanc.

